

אזרו ל קובי

על המציל ועל הטלפון

רבות דובר ואפילו נכתב על המצב המוזר הקיים בבריכת השחייה שלנו.

אחרי השעה 4.00 אחרי הצהריים סוגר המציל את שטח הבריכה על מנעול והבאים אחרי שעה זו לרחצה חייבים להכנס – וזאת לא בסתר, אלא בהסכמה ציבורית כללית – דרך פרצה בגדר.

המציל הוא "בסדר". הוא עובד את שעות העבודה שלו כנדרש ובשעה 4.00 הוא סוגר את הבריכה והולך. הוא "לא יודע" שנותרו אנשים בפנים והוא גם "לא יודע" שיש פרצה בגדר. כלומר, הוא יוצר לעצמו כסוי משפטי יפה מאוד למקרה של אסון. – הוא סגר!

וגם הקבוץ הוא "בסדר". אם פותחים בריכת שחיה, חייב להיות בה מציל והקבוץ באמת מחזיק מציל מקצועי בשכר. וכך גם לקבוץ יש כסוי משפטי טוב.

מי שאין לו כיסוי – למקרה של אסון, חלילה – לא משפטי, לא בטיחותי ולא כלשהו אחר... זה המתרחץ עצמו הבא להתרענן לבריכה אחרי שעות העבודה. כך נוצר מצב "מעניף" מאד: משלמים מציל ואין מציל.

את הימים המעטים שעוד נותרו עד לסיום עונת הרחצה נעבור עוד איכשהו במצב הקיים, אבל לקראת העונה הבאה באביב כדאי להקדיש מחשבה לנושא זה.